

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam B. Pauli ad Romanos XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

nebras * internas, vermes immortales, ignemque inextinguibilem, aliaque
 id genus, cuiusmodi multa habet scriptura sacra. Verum homo sentiens,
 quia hæc sibi non mox inferebantur, quia dilationem sensit ex misericor-
 dia sibi fieri, distulit & ipse ad Deum conuertit, nec minas has timuit. Itaque
 cum hoc modo non reuocaretur, dixit Dominus: Non solum timidus est
 homo, verum etiam cupidus. Promittam ei longæuos & felices dies, bono-
 rum & diuitiarum abundantiam, sanitatem, pacem & nouissimè vitam æ-
 ternam. Sed adhuc nihil se proficere videns, vnum, inquit, adhuc restat (in-
 est enim homini quoque amor) & per hunc eum obtinere possum. Venit igitur
 ipsemet Deus factus homo, & hominibus benignissimum, humillimū, *Matth. 27.*
 fidelissimum, dulcissimumque sese exhibuit, aded vt in eius passione lapides
 quoque scinderentur. Qui igitur ad hanc mansuetudinem, ad hanc charita-
 tem, fidelitatemque conuertit noluerint, sunt certè audituri: Quid vltra face-
 re debui, & non feci? Quoniam non acceptastis mansuetudinem & miseri-
 cordiam meam, necesse est vos sentire iustitiam meam. Animaduertite filij
 quanta propter nos facit Deus, quanta facit nobis, quantum dissimulat,
 quam parcat, quam benefacit nobis, inuitans expectansque nos ad pœnitenti-
 am, quam misericorditer nobis dimittit peccata nostra, propterea quia
 nos diligit, & non vult nos perire. Conuertamus igitur corda nostra ad
 eum cum lachrymis, peccata nostra, durtiam atque ingratitude[m] no-
 stram flentes, & non sinamus in nobis perire, aut otiosam esse charitatem
 eius tantam, ne tantis eius beneficijs non respondeat fructus salutis nostræ,
 præstante Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula.

DOMINICA SECUNDA DOMINI ADVEN-
 tus, Epistola B. Pauli Apostoli ad Rom. XV.

Vacunque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, vt per
 patientiam & consolationem scripturarum spem habeamus. Deus
 autem patientia & solatio dei vobis idipsum sapere in alterutrum
 secundum Iesum Christum, vt unanimes, vno ore honorificetis De-
 um, & Patrem Domini nostri Iesu Christi. Propter quod suscipite
 inuicem, sicut & Christus suscepit nos in honorem Dei. Dico enim Christum
 Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei, ad confirman-
 das promissiones patrum. Gentes autem super misericordia honorare Deum
 sicut scriptum est: Propterea confitebor tibi in gentibus Domine, & nomini *Psal. 17.*
 tuo cantabo. Et iterum dicit: Laudate eum omnes plebs eius. Et iterum. *Deut. 10.*
 Laudate omnes gentes Dominum, & magnificate eum omnes populi. Et rur- *Psal. 116.*
 sum *Esaias* ait: Erit radix Iesse, & qui exurgat regere gentes, in eum gentes
 sperabunt. Deus autem spei repleat vos omni gaudio & pace in credendo, vt
 abundetis in spe & virtute Spiritus sancti. *Esaias 11.*

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Ante hæc verba Paulus monuerat Romanos, quo nemo sibi placeret: Rom. 15.
 placere autem satageret vnusquisque suo proximo in bono ad edi-
 ficationem: in hoc non eum laudans placendi appetitum, de quo *Psal.*

- Pſal. 51. mus loquens: Dissipati sunt (Inquit) & confusi, qui hominibus placent. Et
 Gal. 1. de quo ipse quoque Paulus ait: *Si hominibus placeam, Christi seruus non essem.*
 Hic enim placendi appetitus inanem gloriam querit ac diligit seipsum: sed
 de studiosa obseruatione loquitur charitatis, qua debemus alterutrum mu-
 tuis abstinere offensionibus, non querere quæ nostra sunt, sed alter alte-
 rius portare onera, mutuam inter nos absque offensione seruare pacem, vi-
 cissimque prouocare nos officijs charitatis ad delectionem. Nam & Christus,
 Placere sibi quale quid. inquit, non placuit sibi (placere enim sibi pabulum priuati est amoris, ger-
 men superbia, patientiæ destructio, læsio charitatis) sed sustinuit, sicut scri-
 ptum est: *Impropria improperantium tibi ceciderunt super me.* Docens enim ve-
 ritatem Christus, arguens iniquitatem, honoransque Patrem suum, sedu-
 ator mundi, Dei que blasphemus iudicatus est, quod propter Patrem & pro-
 pter nos patienter sustinuit. Itaque quæcunque, siue hæc, siue alia in Pſal-
 mis, in lege & prophetis scripta sunt, propter nos magis, qui eadem intelli-
 gimus, quam propter eos, qui sub veteri lege erant, & ea vt potest adhuc fu-
 tura non intelligebant, scripta sunt: vt per patientiam & consolationem
 Iacob. 5. scripturarum spem habeamus. Ad patientiam autem confirmat nos scri-
 ptura quoque vt beatificemus eos, qui sustinuerunt. Consolationem quo-
 que inde recipimus & spem, quod Domini passionibus conformamur, sen-
 timus que nos esse, quibus dictum est à Christo: *Si me persecuti fuerint, & vos
 persequentur.* Item: *Si mundus vos odit, scitote quia priorem me odio habuit.* In ipsis
 Ioan. 15. itaque scripturis consolamur, docemurque communicare passionibus Chri-
 sti, docemur in præsentem tempore habere patientiam, docemur gaudere in
 tribulationibus, docemur que in spe regni cælestis nos erigere. Et hæc qui-
 dem scripturæ nos docent. Deus autem patientiæ & solatii, id est, qui est col-
 lator patientiæ & consolationis, hæc tribuit, iuxta illud Pſalmi: *Quoniam ab
 ipso patientia mea.* Et sicut legimus: *Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu
 Christi, Pater misericordiarum & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni
 tribulatione nostra.* Hic igitur Deus patientiæ & solatii det vobis id ipsum sa-
 pere, vt non sint in vobis dissentiones & schismata, sed vnum idem que sa-
 piatis omnes, & hoc secundum Iesum Christum. Qui enim secundum Chri-
 stum sapiunt, procul dubio bonum est quod sapiunt. Vt vnanimis id ipsum
 sentientes vno ore pari que confessione honorificetis Deum, & Patrem Do-
 mini nostri Iesu Christi, vt mutua in vobis perseueret concordia, suscipite
 inuicem, succurrat alter alteri, & hospitio vos mutuo suscipite, quo nõ dis-
 cernatis, vt olim sub lege, mundum ab immundo, sed omnia sint vobis munda:
 nec se præferat aut meliorem quis æstimet, quasi ex circumcisione voca-
 tus propterea sit dignior, quam is qui vocatus est in præputio. Hæc, inquit,
 altercatio inter vos sopiatur, vt non vitetis alterutrum: sicut Christus non
 vitauit, sed recepit vos, nullius horrens immunditias, nemini imputans
 peccatum, sed in honorem Dei vos, cuius veros faceret cultores suscepit.,
 Dico enim & verum est, Christum Iesum ministrum se exhibuisse circumci-
 sionis in hoc, quod ipse (quo modo dicit, *non sum missus nisi ad oues, quæ perie-
 runt domus Israel.*) Iudæis Euangelium prædicauit. Propter quod etiam Iu-
 dæorum vocatur alibi Apostolus. *Considerate, inquit, Apostolum confessionis ve-
 stra Iesum.* Itaque Christus minister fuit circumcisionis in prædicando pro-
 pter

pter veritatem Dei complendam, qui Abrahæ & Dauid, quod ex eorum stirpe Christus esset nasciturus, prædixerat: & ad aliorum, quibus mundi futura est reuelata redemptio, confirmandas promissiones patrum. Gentes autem dico conuersas super misericordia & pietate illis à Deo præstita, honorare Deum, eidemque gratias agere. Neque enim ante aduentum Christi cognouerunt, vt Iudæi, Deum, nec lege aliqua se illi profitebantur subiectos, sed ex misericordia dico eos vocatos. Sicut scriptum est in Psalmo: *Propterea confitebor tibi in gentibus, & nomini tuo cantabo.* Hoc est: Ego Christus filius tuus faciam gentes tibi confiteri confessione laudis pro misericordia sibi facta. Et iterum: *Lætamini gentes cum plebe eius.* Quasi diceret: Non tumescant Iudæi, quod Christum ad se venisse audiunt propter confirmandas promissiones patrum, gentes verò super misericordia honorare Deum, quandoquidem & illorum conuersio atque vocatio à Deo præordinata & in scriptura prænuntiata sunt. Scriptum namque est: *Lætamini gentes cum plebe eius,* hoc est, gaudete gentes cum Iudæis in Christum credentibus, pro misericordia vobis simul præstita. Quibus verbis significabatur futurum, vt ex utroque populo, puta ex gentibus & Iudæis in Christo vnus adunaretur populus, vnumque fieret sub vno pastore Christo ouile. Et iterum: *Laudate omnes gentes Dominum, & magnificate eum omnes populi:* Tam gentes, quam populi decem tribuum Iudæorum laudate Deum, gratiasque illi pro vocatione vestra agite, & operibus vestris sanctis eum magnum ac honorabilem ostendite. Et rursus Esaias idem confirmans, ait: *Radix Iesse,* id est, Christus ex Iesse natus patre Dauid, exurgeret à mortuis regere gentes, quas subijciat sibi & Patri. Et in eum gentes sperabunt, credentes eum suum redemptorem venturumque iudicem in fine seculorum, qui suscitabit corpora nostra corpori suæ claritatis configuranda. Deus autem spei, qui spem solus infundit, repleat vos omni gaudio spirituali, & pace in credendo, vt posthac id ipsum dicatis omnes, nec sint in vobis schismata, vt abundetis in spe semper proficientes, nunc diuinam dulcedinem prægustando, & in virtute Spiritus sancti ad superna anhelando. Adducuntur hic testimonia ex scripturis, multa de vocatione gentium, quare abs re non est, vt ecclesia hanc nunc lectionem ordinauerit, circa aduentum Domini. Sed videamus inde Euangelium.

EXEGESIS EVANGELII EIVSDEM DOMINICAE II. ADVENTUS, LUCA XXI.

Saluator noster Dominus Iesus Christus, quia in mundum, vt suos qui dispersi per mundum erant, congregaret, vt eos, qui perierant, sanaret, vt denique saluos faceret omnes, venerat, nihil eorum, quæ occasionem nobis præstare queunt, conuersionis ad se redeundi intermittit, atque eam ob rem terroribus & minis nos interdum pulsatur, quandoque subtrahit beneficia, deinde mæstos rursus consolatur, nunc promittit, nunc allicit, interdum minatur. Nonnunquam inuitat, aliquando iustitiam, aliquando verò misericordiam præferens: omnia verò agit, vt nos saluos faciat. Est autem ad hæc non modica similitudo in arboribus, quarum nonnullæ

C nulla